

La defecció d'Anguita

Jordi Sànchez creu que Anguita és un dels principals obstacles de l'arrelament de l'esquerra a Catalunya, i demana a IC una clarificació de les relacions amb IU.

Una vegada més Anguita ha parlat. Ho ha fet sense encomanar-se a ningú, com ja ens hi té acostumats. Ha sentit la necessitat històrica d'enraonar, de fer-se escoltar, amb el convenciment que la seva era, una vegada més, la visió científica de la història. Les altres, si existeixen, són, en el millor dels casos, visions equivocades o simplement malintencionades. La seva és una dura missió: ser profeta entre tanta ignorància històrica i política.

La llàstima és que la imatge del profeta Anguita es dilueix en una atmosfera espanyola tan contaminada com la que es respira aquests darrers mesos quan per aquelles terres parlen de Catalunya. Els perfils del protoprofeta es dilueixen entre tanta pol·lució i la imatge resultant s'apropa més a la d'un políticastre disposat a rendibilitzar electoralment qualsevol intervenció. No es valora el contingut, no importen les formes; com més simple i deformada es presenti la realitat, com més grollera sigui la comparació, més gran serà el titular. En definitiva, més futurs electorals d'aquesta atmosfera irrespirable podrà recollir, encara que el cost sigui contaminar una mica més la realitat.

Anguita sap com pocs simplificar i forçar les imatges del seu discurs cada vegada que obre la boca sobre Catalunya, la seva burgesia o el seu president. I sap que aquesta simplificació li assegura polèmica, declaracions i contradecaracions, ser el centre del debat, i la cosa més important per a ell: vots.

El més greu, i estic convençut que Anguita també

ho sap, és que ell s'ha convertit en un dels principals hàndicaps de l'arrelament de l'esquerra a Catalunya, o com a mínim, d'una determinada esquerra nacional catalana. Cada simplificació que Anguita ha fet sobre el nostre país, cada una de les distortes imatges que ell ha elaborat, ha enfortit una mica més l'actual majoria de CiU i ha dificultat l'èxit d'una oposició parlamentària i social al govern de Jordi Pujol.

Si fa uns anys el PSC era esclau dels

seus errors i dels seus socis, avui IC veu, impotent i desconcertada, els despropòsits d'Anguita. És injust de responsabilitzar l'actual direcció d'IC de la situació que Anguita ha creat, i és també irresponsable de mostrar des d'altres opcions de l'esquerra catalana satisfacció per aquestes declaracions (tot pensant en futures rendibilitzacions electorals). Però tan absurd com aquestes actituds és de pretendre justificar ni una coma de les paraules d'Anguita. La responsabilitat d'aquells

qui intentin justificar Anguita i el seu discurs, ni que sigui des del rebuig, s'acabarà confonent amb les d'Anguita mateix.

IC ha d'exigir a Anguita una definició que clarifiqui, per sempre més, quin model de relació vol mantenir IU amb IC. Al meu entendre, o bé Anguita renuncia a simplificar, distòrcer i buscar el titular ràpid, o bé Anguita renuncia a IC.

Els homes i les dones d'IC han de tenir l'habilitat suficient per a fer entendre a IU que Anguita i la seva gent no poden ser mai més un problema per a l'esquerra a Catalunya. Altrament, els esforços per a construir alternatives nacionals de progrés a Catalunya cauran en un sac foradat. El problema que Anguita representa per a IC no és solament un problema de respecte nacional. És també un problema d'ètica, un problema d'higiene política i democràtica. De defugir la distorsió i la simplificació com a eina política. De defensar la pedagogia i la racionalitat com a instrument de les forces de progrés. Precisament allò que Anguita ha deixat de ser.

Jordi Sànchez

Julio Anguita, coordinador d'Izquierda Unida. Les seves declaracions perjudiquen IC i donen vots a CiU.

VICENT A. JIMÉNEZ